

ἔλλειψεν ἱκανῶν ἰσορριμῶν δεδομέ- 1. Σουλλαβριάντου.
 νων δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ χρόνος. Τόμος η' Θέσμη
 τῆς ἀνιδρύσεως τῆς πόλεως ταύτης πάντως. Ἐργασις η'
 εἴνε ἀρχαιοτάτη, ἱερωτάτη καὶ τὸν τίτλον
 τὸν π.χ. αὐτῶν, εἰς συνέγραψε τὴν ἰσορίαν.
 τὸν ὁ Θεόπομπος, ὡς δηλοῦται ἐξ ἀπο-
 σταδόματὸς αὐτοῦ ἀναγέροντος τὴν Ἄσπριν.
 Οὗτος ὀνομαζομένη ἐν τῷ ὁμωνύμῳ κληρονομῶν Ἄσπριν,
 ὡς ἰσορίᾳ ὁ Γ. Κεδρυνός, γραφῆς περὶ τοῦ αὐτοκρατο-
 ροῦ Θεοδοσίου,² « ἔλεγε δὲ καὶ πόλεος ἐν Θράκῃ,
 ἀπο τοῦ ἡγεμονίου ἀνταγίστας τὸν Ἄσπριν, ἔχοντος Ἄσπριν
 ἀπὸ τοῦ ἡγεμονίου αὐτῶν καὶ ἀρχὴν Ἄσπριν, ὅς τιν' κεν-
 θερὸς καρίνου, ὡς καὶ ἀνέλεγε αὐτόν ». Καταπραΰναι ὑπὸ
 ἐπιδραμόντων γυναικῶν καὶ ἐπαυρυνθεῖσα ἡ μελοποιουμένη ὑπὸ
 Θεοδοσίου πόλις αὕτη ἐσανεῖλησε τὸ ἀρχαῖον αὐτῆς ὄνομα
 ὑπὸ τὸ ὅποιον ἀναγέρεται ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν ἰσορριμῶν.
 ἢ Ἄσπριν ἢ καὶ ὁ Ἄσπριν κατὰ γραφὴν ὁ Πλίνιος ἀσπίχης
 τῆς Βιθυνίας πρῶτοντα μίση. Ἐπειὶ ὀνομαζομένη τῆς Ραυδύλου
 μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ τῶν Κρυζῶν πηγῶν καὶ βοραιοδυτικῶς

1. Διερ. Βυζαντ. συμπερὶν σχετικῶς « Ἀντιπάρου διαβιβαστὸς εἰς Ἄσπριν »
 φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν τῇ περιοχῇ τῆς χώρας τῶν Καϊνῶν (To-
 mashek σ. 84.)
2. Γ. Κεδρυνός Δύρος. Ἰσορριμῶν τόμ. Α', σ. 568 (Ἐκδ. Bekker).
3. Ἐκδ. Ἄννας Κομνηνῆς Ἀγέμιαδα. - Κ. Πορφυροῦ. ὡς ἐν, βιβλ. Β-Γ.

Ἄπρω.

τῶν νῦν Ἀναγί. Ἡ Ἄπρω κατὰ τὸν Σίλαρον π.χ. αὐ-
τὴν ἦτο ἐν τῶν συμφωνιῶν ἐν Θράκῃ ὡς ἐστίν, ὡς
αὐτοὶ ἐν αὐτοῦ τοῦ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦτους
γράφοντες Ἀπριανὸς, διαγράφοντες τὸν καὶ τὴν Περ-
σὶν ὡς καὶ σπουδαίους πόλεις τῆς ἐπαρχίας Εὐρώ-
πης, καὶ ὡς καὶ τῆς Προποντίδος (τ, 11, 13) συμμοῦλου
μετὰ τῇ Κιχία «Ἀπρὸς ἡγεμονία» ἦτο καὶ ἔδρα μη-
τροπόλεως, ὑπὸ δὲ ἡγεμονίᾳ τῶν Σινδῶν κα-
ταστροφῆς, ἦν διὰ τῶν ἐπὶ παρασλατιῶν ἐνγραφῶν
ἀνηγέται ὁ Νικ. Χωνιάτης ἐν τῇ μετὰ τὴν ἀγῶν «ἐλε-
ρὰ Σινδῶν ἀποσπασθεὶς περὶ τῆς καὶ μαχόμενοι πε-
ρὶ τὸν Ἄπρον ἐλάσας τὸν εὐπελὲς χειρὸς καὶ
ἐπὶ αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν μετὰ τὸν Ἄπρον τῶν δ'
ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ οὐ μὴν ἀπολείποντες οἱ Σινδοί, οὐ δὲ
ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ ἐνδοῦντες καὶ τοὺς χεῖρας
ἀποδιδόντες, πόλεις δὲ καὶ αὐτὰ παρέδωκεν, νικῶντες,
οὐ μὴν καὶ νικῶντες ἀνδρωπίνως γινόμενοι». Ὁ αὐτὸς
Χωνιάτης ἀναγίρει, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Βαλδουίνου ἔρμην.

Μαχόμενοι Ἀνδ. Παλαιολ. VI, 11. - IV. Χωνιάτου τὰ μετὰ τὴν ἀγῶν
σ. 405.

4. Κανταουί. Ἰστορ. I, 29 - Πέλλη Ἑπιδ. XI, σ. 29

5. Plinii ὡς αὐ. IV, 18 «et a Bizye L milia passum, Apras
colonia, quae a Philippis abest CCXXVIII mil. pass...»
καὶ περὶ τῆς «hunc habet a colonia Apras XXII mil. pas-
sum Resiston...»

6. Αἰνιανὶ ὡς αὐ. XXVII, IV, 12 «Europa omnium ulti-

Ἄπρω.

ἐμποδίσας τὴν Ἄπρων, μετ' ὁμοθυμῆτος προσήνεχεν εἰς τοὺς
 ναλοῖτους. Ἀπέειπε ἡ Ἄπρω μερὸς τῆς ἐπαρχίας Εὐρώπης
 κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν⁹, ὅτι εἰ οἱ Ἕλληνες εἰσήγα-
 σαν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ εὐελυχοὶ καὶ ἐγναυλασθῶσι
 ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκμύριον, ἡ Ἄπρω εἰσέδη ὡς γέροντον
 ἐν τῷ Θεόδωρῳ Βρατῶν, τὸν σύζυγον τῆς Ἄγνης τῆς Γα-
 λίας, ἀδελφῆς τοῦ Φιλίππου Αὐγούστου. Οἱ ναλοῖτοι τῆς
 Ἄπρου λόγισμον εἶχον Ἰσραῖοι καὶ Ἄπροι κατὰ Διόφαντον Βυ-
 ζαντινόν, ἀλλὰ καὶ Ἀπρηνοὶ ἀναπαύονται ἐν ἀνω-
 ρεθεῖσαν ἐν Κεφίῳ ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν¹⁰.

- μα, praeter municipia *habebat inter duobus, Apris et*
Perintho.
 7. Ο αὐτοκρατορ Ἀνδρόνικος ὁ πρῶτος διὰ Νέερας
 (ἐπ' ἀριθ. XXIV ἐνδὸς. εἰς τὴν Γραeco-Romanum ὑπὸ
 Zachariae Μερ. Γ, σ. 509) ὑπέγραψε «τὸν ἱερῶτατον μητρο-
 πόλιν Ἄπρω... γόχῃ καὶ ἀρετῇ μετριομένην ἐπέχει
 τὸν νόμον τῶν εὐχαίων καὶ ἀποκαίνει τῆς ἀνημούσης
 τῷ τῶν τῶν θρόνων τῆς».
 8. Ν. Χωρᾶτου καὶ μετὰ τὴν ἀγῶν σ. 400 «τὴν δὲ εἰ-
 σόδον τοῦ Ἄπρου διαβάμενος ἀνημέρω τῶς ἐντὶ προσέειπεν».
 9. Ἱερουλ. Συνειδ. 634.
 10. C. I. G. Τομ. 2. σ. 939 ἀριθ. 3685, 10 «Ἀπρηνῶν δ' ἀνδρέ-
 γας γαῖα».